

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația la Arhiepiscopia Bucureștilor

Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 100 lei pe an, pentru cântăreți și paracliseri 60 lei pe an

PARTEA OFICIALĂ

C I R C U L A R I

Circulara Nr. 6038 din 20 Noemvrie 1926. Secția bis.

Prea Cucernice Părinte,

Prin aceasta vă aducem la cunoștință, spre a pune în vedere celor interesați că, Consiliul eparhial (secția bisericească), în ședința dela 3 Noemvrie. a. c., a propus și Noi am aprobat, că pe viitor, la orice vacanță de parohii sau alte posturi de preoți ajutători sau diaconi, se pot primi și cererile candidaților necăsătoriți, urmând ca, după ce vor primi înștiințarea că sunt aprobați în postul ce-au solicitat, să Ne prezinte actul de căsătorie civilă și religioasă, fără care nu vor fi hirotoniți.

2. Intrucât hirotonirea în treptele preot și diacon este o lucrare ce atârână nemijlocit de cercetarea și hotărârea Episcopului eparhial, care se încredințează în marginea Sf. Canoane și a legilor țării despre vrednicia celui ce caută hirotonia, tot Consiliul eparhial, în ședința dela 9 Sept. a. c. a hotărât ca pe viitor toți candidații de preoție, înainte de a se căsători, vor trebui să ceară întâiu binecuvântarea Noastră Chiriarhală, pentru a Ne convinge că viitoarea soție a preotului prezintă garanțiile morale cerute de poziția socială a acestui înalt oficiu.

Pentru aceasta, înainte de a săvârși actul căsătoriei, candidații vor înainta la Arhiepiscopie, odată cu cererea, un certificat de moralitate din partea preotului respectiv sau al protopopului și

pe cel de botez în religia creștină ortodoxă a viitoarei sale soții. Actul căpătat dela Chiriarchie va fi apoi atașat la actele de hirotonie ale candidatului.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TARGOVIȘTEANU

Cons. referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

Circulara Nr. 6118 din 26 Noem. 1926.

Prea Cucernice Părinte,

Părintele Arhimandrit Filaret Jocu, doctor în teologie dela Atena, slujitor la Catedrala Sf. Patriarhii, a tipărit o interesantă lucrare, tradusă din grecește cu titlul: «Chestiunea validității hirotoniilor anglicane» de învățatul Mitropolit al Athenei Hrisostomos Papadopoulos.

Intrucât această lucrare este de cea mai mare importanță pentru preoți pentru formarea culturii lor teologice, vi se trimite de către autor un număr de 25 broșuri pecare să le dați preoților contra 20 lei exemplarul, lăsând și pentru fondul protopopesesc un rabat de 20⁰/₀.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TARGOVIȘTEANU

Cons. referent,
Pr. EUGEN BARBULESCU

REGULAMENTUL

pentru

Organizarea și funcționarea Eforiei Centrale a Bisericii Ortodoxe Române din Patriarhia Română

CAP. I

Dispozițiuni generale.

Art. 1. — Pentru administrarea fondului general bisericesc, a tuturor averilor comune ale Bisericii, foste ale Ministerului de Culte și a sumelor acordate de Stat pe seama ei în scop general, se institue o Eforie a Bisericii autocefale ortodoxe române, adică a Patriarhiei Române.

Art. 2. — Această Eforie este organul executiv al Consiliului Central Bisericesc în privința afacerilor economico-financiare și funcționează conform dispozițiunilor acestui regulament.

Art. 3. — Președintele Consiliului Central Bisericesc, prin delegatul său reprezintă Eforia în fața instanțelor judecătorești și administrative în toate chestiunile privitoare la averile comune ale Bisericii Ortodoxe Române, adică a Patriarhiei Române, administrate de Eforie.

Art. 4. — Eforia se conduce de trei efori, dintre cari: unul, numit de Ministerul Cultelor de acord cu Ministerul Finanțelor, iar doi (un cleric și un mirean) sunt aleși de Congresul Național Bisericesc.

Eforia stă atât sub controlul Ministerului de Culte, cât și al Consiliului Central Bisericesc și în directă legătură cu ele.

Art. 5. — Mandatul Eforilor durează șase ani. In caz de vacanță Ministerul Cultelor de acord cu Ministerul de Finanțe va completa locul pentru membrul numit de ele; iar Consiliul central bisericesc va numi pe ceilalți doi sub rezerva ratificării ulterioare a Congresului Național Bisericesc.

CAP. II

Sfera de activitate a Eforiei

Art. 6. — *Sfera de activitate a Eforiei Bisericii în special este:*

a) A administra averea mobilă și imobilă comună întregii Biserici autocefale ortodoxe române adică a Patriarhiei Române, precum: imobilele, pământurile și vetrele schiturilor, mănăstirilor și bisericilor desființate în urma legii de destiințare și în urma legii de secularizare din 1864, sau care eventual n'ar mai putea exista în viitor; imobilele și bunurile ce vor reveni pe bază de

donățiuni, legate, sau legi speciale cu caracter general bisericesc;

b) A primi dela Ministerul Cultelor, cu inventar, și a administra acele bunuri și acele fonduri cu destinație specială, cari până acum erau administrate de acel Minister și cari—diu cauza dispozițiunilor testamentare sau a actelor de fundație—, nu pot fi atribuite altor organe ale părților constitutive ale Bisericii;

c) A primi și administra: contribuțiile benevole pe care Congresul Național Bisericesc le va solicita pentru fondul general bisericesc dela credincioși.

d) Cotele fixate de acelaș Congres pentru fiecare eparhie în parte, asupra veniturilor ei.

e) Excedentele fondului ortodox bisericesc român din Bucovina, conform art. 41 al. 2 din lege.

f) A administra după ordinele și dispozițiunile Consiliului Central Bisericesc, în înțelegere cu Sf. Sinod, Tipografia Cărților Bisericești din București, căreia i se va atașa un atelier de legătorie, un atelier de veșminte preoțești, vase sfinte și ornate bisericești, atelier de pictură bisericească, etc.

g) Tipografia și aceste ateliere vor fi administrate după un regulament special întocmit de Consiliul Central Bisericesc.

h) A înființa o casă de credit, economie și ajutor a personalului clerical și funcționarilor civili bisericești care va avea o administrație proprie.

i) A înființa un fond din care se va da împrumuturi pentru înlesnirea de clădiri de biserici și de case parohiale și pentru repararea lor.

Consiliul Central Bisericesc va exercita prin Eforie controlul.

j) Eforia va primi dela Ministerul Cultelor și Artelor toate sumele acordate de stat pentru acoperirea nevoilor Bisericii Ortodoxe Române, adică a Patriarhiei Române și le va transmite mitropoliilor, arhiepiscopiilor și episcopiilor spre întrebuințare, în conformitate cu dispozițiile bugetare și legea contabilității publice. Pentru aceasta:

k) Eforia se va îngriji să primească până la 1 August al anului dela Consiliile eparhiale bugetele eparhiilor și bisericilor cari reclamă ajutor dela stat; va întocmi bugetul general pentru toate eparhiile ajutate de stat, cel mai târziu până

la 15 Septembrie al anului și-l va înainta Ministerului Cultelor spre a-l avea în vedere la stabilirea sumelor cu cari statul trebuie să vină anual în ajutorul Bisericii.

l) Va cere și obține în termen de șase luni după închiderea anului financiar, conturile de gestiune dela toate Eparhiile, pentru sumele primite dela stat, însoțite de acte justificative, pe cari le va verifica și înainta Ministerului de Culte spre descărcare.

m) Va îngriji și controla prin organele sale, ca la fiecare eparhie să funcționeze serviciul de contabilitate și de casă în regulă.

n) În caz de necesitate, la cererea Consiliilor eparhiale, va îndeplini, prin personalul său special funcția de revizor expert.

o) Eforia Bisericească va putea investi, însă numai cu aprobarea Consiliului Central Bisericesc, capitalul său în construcțiuni de imobile, cumpărare de terenuri, păduri, cumpărare de efecte de stat, acțiuni, diferite exploatare, etc. În primul rând însă va avea în vedere instituțiile ce stau sub administrarea ei.

Art. 7. — Eforia la înființarea ei va forma un inventar de averea mobilă și imobilă ce va primi. Acest inventar se va face în trei exemplare, dintre care unul se va păstra în arhiva Eforiei, al doilea de Consiliul Central Bisericesc, al treilea de Patriarhie. Inventarul se va ține în câteși trei exemplarele totdeauna la curent cu modificările ce ar interveni în situația averii.

El va fi completat treptat și sprijinit pe planuri, hotărnicii și alte acte descriptive și estimative. Inventarul la schimbarea eforilor va fi prezentat noilor efori spre a lua cunoștință și va fi predat cu proces-verbal.

CAP. III.

Administrarea averii.

A. Exploatarea bunurilor. Licitatii.

Art. 8. — Arendarea, închirierea, concesiunea și în general exploatarea bunurilor administrate de Eforia Bisericii, se va face prin licitație publică, conform legilor pentru exploatarea bunurilor de aceeași natură ale Statului. Termenul de închiriere ori arendare va fi până la 5 ani, după cum vor dicta interesele Bisericii.

Exploatarea prin bună învoială nu este admisă decât în conformitate cu dispozițiunile Legii contabilității publice.

Art. 9. — Pentru ținerea licitațiilor se vor observa următoarele principii:

a) Se va forma un caiet de sarcini care va cuprinde detaliat: obiectul închirierii, arendării, concesiunii, în general al exploatării bunurilor ce se licitează: caetul va conține condițiile, timpul sau durata exploatării; suma dela care se va începe concurența; condițiunile de capacitate și solvabilitate cari, trebuie să le îndeplinească concurenții, mai ales în caz de specialitate, spre a fi admiși la licitație; garanția provizorie pe care concurenții o vor depune în numerar sau în efecte, spre a fi admiși la concurs și care nu va fi mai mică de 10 % din estimație; quantumul garanției definitive.

b) Pentru ținerea licitației se va fixa și publica ziua hotărâtă cu cel puțin una lună înainte, prin afișe în localurile publice și particulare, prin ziare cotidiene sau monitoare eparhiale și județene și în Monitorul Oficial al Statului. În cazuri speciale prin invitațiuni făcute persoanelor sau societăților de specialitate.

Procese-verbale de afișare și câte un exemplar din ziare și monitoare se vor atașa la dosarul licitației.

c) Publicațiile vor fixa neapărat:

1. Localitatea și locul unde se va ține licitația;
2. Ora fixă la care urmează a se prezenta concurenții;

3. Autoritatea respectivă, comisiunea instituită pentru ținerea licitației;

4. Locul de unde cei interesați pot lua informațiuni și consulta caietele de sarcini, înainte de ținerea licitațiilor, cum și timpul destinat pentru acestea.

d) În ziua și ora fixată pentru licitație, comisiunea va examina dosarul licitației și dacă va constata îndeplinirea tuturor formalităților, va da cetire caetului de sarcini și condițiunilor speciale pentru exploatare, iar concurenții vor semna că au luat cunoștință; apoi se va declara licitația deschisă, prevăzându-se aceasta în procesul-verbal de ținerea licitației;

e) Ofertele vor fi de două feluri: 1, orale pentru exploatare, până la valoarea maximă de lei 30.000 anual; 2, închise pentru exploatare peste această sumă.

f) Comisiunea va consemna în procesul-verbal rezultatul tuturor ofertelor și toate obiecțiunile ofertanților, adjudecând provizoriu licitația asupra celui ce va oferi prețul cel mai avantajos; iar Eforia se va pronunța în termen de una lună dela ținerea licitației.

g) În cazul când adjudecatarul va refuza să încheie contractul în termenul ce i se va fixa de Eforie, după aprobarea licitației, i se va confisca garanția provizorie și se va ține o nouă licitație în contul său. Dacă la a doua sau la a treia licitație prețul obținut va fi mai mic, adjudecatarul primei licitații va fi urmărit pentru plata diferenței pe toată durata termenului de exploatare.

h) Comisiunile pentru ținerea licitațiilor se vor hotărî de Consiliul Central Bisericesc.

Aprobarea licitațiilor se face de către Consiliul Central Bisericesc, afară de licitațiuni până la suma de 100.000 lei, cari se aprobă de Eforie. La ședință vor participa ca informatori și referenți și membrii Eforiei.

i) Toate dările către stat, județ și comună, taxe de timbre, etc., în ființă la încheierea contractului, sau cari s'ar înființa privesc exclusiv pe adjudecatar.

B. Fonduri speciale.

Donțiuni și legate.

Art. 10. — Biserica ortodoxă din Patriarhia română în întregime ea ca persoană juridică are dreptul de a primi legate și donațiuni de bunuri mișcătoare sau nemișcătoare pe seama sa și în folosul fie general al bisericii, fie în folosul a diferite biserici, mănăstiri și schituri din țară și din străinătate aflătoare sub jurisdicția Patriarhiei bisericii ortodoxe române, care se vor trece imediat instituției respective, afară dacă dispozițiunea testamentară este altfel.

De asemenea poate primi legate dela oricine pentru îngrijirea sufletului după trecerea lui din viață, sau ori care alt scop filantropic cultural sau umanitar.

În aceste cazuri Eforia este administratoarea unor asemenea donațiuni sau legate și va executa dispozițiile lor.

Art. 11. — Când donațiunea sau legatul va fi făcut deadreptul unei parohii, episcopii, mănăstiri sau schit în ființă, primirea liberalității se face deadreptul de reprezentanța acestor persoane morale: Consiliul parohial, eparhial sau Consiliul economic.

Art. 12. — Când o donațiune sau legat se face, fie în folosul general al Bisericii ortodoxe din Patriarhia română, fie în folosul uneia din părțile constitutive ale Bisericii, fie cu destinațiune specială, fie pentru înființarea unei fundațiuni oare-

care cu menire pioasă, precum: azil pentru infirmi sau pentru săraci, cămin pentru orfani, preotese văduve, etc., și cari vor fi în preajma unei biserici, donatorul celce institue un asemenea legat sau înființează un astfel de așezământ pios, în viață fiind, este dator să îndeplinească, dacă donația, legatul sau fundația va consta din avere imobiliară ca: pământ, acarete, etc., următoarele forme:

a) Va întocmi mai întâiu actul de donațiune în conformitate cu legile în vigoare.

b) Să prezinte aceste acte Consiliului părții constitutive din Biserica căreia face donația, cu cerere anume de a se primi donațiunea sau legatul și cu destinația ce-i dă.

Art. 13. — În caz când nu tot venitul legatului sau donațiunii va fi întrebuințat pentru împlinirea voinții testatorului, prisosul de venit se va capitaliza în profitul fondului respectiv și se va întrebuința în viitor la necesitățile ce se vor ivi, după ce se va fi vărsat în profitul corporației care o administrează până la 15% din prisosul de venit net al fondului ca taxă de administrație.

Art. 14. — Legatele și donațiunile făcute cu destinațiune determinată, nu se vor putea accepta de legatari decât sub beneficiul de inventar.

Art. 15. — Când celce face o donațiune sau un legat vrea să institue o administrație anume, deosebită de corporația instituită prin legile de organizare ale Bisericii, această administrație va fi supusă regulii comune, prevăzută în Legea și Statutul de organizare a Bisericii și a regulamentelor ei de aplicare în tot ceiace privește drepturile și îndatoririle.

Art. 16. — Dacă testamentul sau actul de donație nu institue o administrație specială pentru averea testată sau donată, Consiliul Central Bisericesc va decide, dacă această avere se va administra de organele administrative ordinare, sau de o administrație specială, instituită de dânsul.

Art. 17. — Indată ce legatul sau donațiunea s'au acceptat îndeplinindu-se formalitățile legale, Eforia ia măsuri ca pe deoparte să se treacă în o condică anume întocmită pentru acest scop, actele donațiunii sau legatul respectiv; iar pe de altă parte, prin îndeplinirea formelor cerute de legile civile, se va pune în posesiunea acestei averi, explicând prin hârtii anume ce drepturi și ce datorii decurg pentru Biserica respectivă care a intrat în stăpânirea legatului sau donațiunii.

Donațiuni și legate cu caracter obștesc

Art. 18. — Donațiunilor sau legatelor lăsate pentru folosul obștesc al Bisericii adică Patriarhiei române, Consiliul Central Bisericesc le poate da orice destinațiune va găsi de cuviință în folosul general al Bisericii.

În acest din urmă caz, donațiunea sau legatul, se administrează de Eforie sau direct, sau prin administratori, pe care îi va institui Consiliul Central Bisericesc cum va găsi cu cale. Consiliul Central Bisericesc însă nu va putea da destinație donațiunilor sau legatelor în folosul general al Bisericii, cari întrec suma de două milioane lei, decât cu aprobarea Congresului național bisericesc.

Art. 19. — Dacă donațiunea, ce se va face pentru Biserică în genere adică Patriarhiei române, va consta din bani, acești bani se vor administra conform dispozițiunilor Consiliului Central Bisericesc la propunerea Eforiei; iar dacă această donațiune se va face pentru o biserică anume și tot în bani, banii se vor administra conform dispozițiunilor Consiliului eparhial în folosul bisericii respective.

Art. 20. — Dacă donatorul sau celce a instituit legatul va fi prevăzut în actele de donație sau ale legatului și alte condițiuni pe care urmează a le îndeplini ceice vor beneficia de donațiunea sau de legatul său, toate aceste condițiuni se vor împlini întocmai, dar numai dacă veniturile vor fi suficiente spre a împlini toate aceste condițiuni.

Eforia va lua toate măsurile trebuitoare ca dela data când urmează a se împlini această dorință a donatorului să se urmeze întocmai cu cele stipulate.

Art. 21. — Cu ocazia deschiderii vre-unui testament prin care se institue o fundațiune sau în care se cuprinde o donațiune, un legat, ce ar reveni Bisericii ortodoxe române, adică Patriarhiei Române, conform legii sau vre-unei instituțiuni religioase pendinte de Biserică, președinții tribunalelor și grefierii sunt obligați a încunoștiința din oficiu și partea constitutivă respectivă, căreia îi revine legatul, donațiunea sau supravegherea fundațiunii.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestei dispozițiuni Consiliul Central Bisericesc printr'o circulară va pune în vedere tuturor președinților de tribunale cuprinsul acestui articol.

Casa Asigurărilor

C. Casa Asigurărilor Imobilelor Bisericești.

Art. 22. — Eforia va întiînța o casă de asigu-

rare sau de reasigurare contra incendiilor care va fi organizată după normele stabilite printr'un regulament special cari va fi întocmit de Eforie și aprobat de Consiliul Central Bisericesc.

D. Casa de Credit, Economie și Ajutor a Personalului Bisericesc.

Art. 23. — Tot pe lângă Eforie se va putea întiînța și o „Casă de Credit, Economie și Ajutor“ a clerului, cum și a funcționarilor civili ai organizațiilor bisericești din întreaga țară.

Această casă va fi administrată conform unui regulament special cari va fi întocmit de Eforie și aprobat de Consiliul Central Bisericesc.

CAP. IV

Bugetul și contul de gestiune al Eforiei.

Art. 24. — Veniturile și cheltuelile Eforiei Bisericii Ortodoxe Române, adică a Patriarhiei Române, se administrează după dispozițiunile legii contabilității publice și regulamentul respectiv al Eforiei.

Art. 25. — Toate veniturile și cheltuelile Eforiei precum și ale caselor și instituțiunilor dependente de dânsa, se stabilesc prin bugetul anual al întregii biserici.

Art. 26. — Anul financiar are 12 luni; începe cu 1 Ianuarie și se stârșește cu 31 Decembrie.

Art. 27. — Veniturile Eforiei constau din:
Fonduri proprii și subvențiune dela stat pentru acoperirea nevoilor bisericii.

Art. 28. — Corespunzător veniturilor Eforia va avea și un buget al cheltuelilor; din fonduri proprii și din subvenția acordată de stat.

Art. 29. — Bugetul fondurilor proprii și al cheltuelilor corespunzătoare se aprobă de Consiliul Central Bisericesc. Un exemplar al acestui buget se va înainta și Ministerului Cultelor și Artelor.

Art. 30. — Bugetul veniturilor și cheltuelilor provenite din subvenție dela stat pentru acoperirea nevoilor întregii Biserici Ortodoxe Române, se va stabili de Eforie, pe baza bugetelor întocmite și trimise de toate eparhiile și epitropiile bisericești, cari au nevoie de subvenție.

Bugetul astfel întocmit și aprobat de Consiliul Central Bisericesc se înaintează Ministerului Cultelor și Artelor, spre a fi avut în vedere la întocmirea bugetului său.

Art. 31. — Excendentul bugetului veniturilor proprii ale Eforiei se va vărsa la fondul general

bisericesc, care se va capitaliza sau investi conform prevederilor din acest regulament.

Credite suplimentare

Art. 32. — Etoria Bisericii Ortodoxe Române adică a Patriarhiei Române, va administra și sumele pe cari statul le va pune la dispoziția Bisericii pe cale de credite suplimentare sau extraordinare.

Art. 33. — În bugetul fiecărui an se va prevedea și un fond pentru deschiderea de credite.

Nici o cheltuială nu se va putea face fără prevederea bugetară sau deschidere de credite suplimentare sau extraordinare.

Pentru bugetul veniturilor proprii și al cheltuelilor corespunzătoare, creditele se acordă de Consiliul Central Bisericesc în limita posibilității de acoperire; iar pentru cheltueli din subvenții, creditele se vor acorda de Stat, prin Ministerul Cultelor și Artelor, după norme și formalități prescrise de legea contabilității publice.

Contul de gestiune

Art. 34. — Contul de gestiune anual se va încheia separat: *a)* pentru veniturile și cheltuelile proprii ale Eforiei *b)* pentru veniturile și cheltuelile provenite din subvenții dela Stat.

Art. 35. — Gestiunea veniturilor și cheltuelilor proprii este supusă verificării Înaltei Curți de Conturi; iar justificarea cheltuelilor provenite din subvenții dela Stat se va face prin Ministerul Cultelor și Artelor conform dispozițiilor legii contabilității publice.

CAP. V

Mănuirea, organizarea, atribuțiile și îndatoririle personalului administrativ al Eforiei

Art. 36. — Etoria administrează pe propria sa răspundere, sub directă dispunere și aprobare a Consiliului Central Bisericesc și sub controlul Congresului Național Bisericesc și al Ministerului Cultelor și Artelor, toate interesele materiale ale Bisericii, priveghează bunul mers al lucrărilor cancelariilor și e răspunzătoare de lucrările tuturor funcționarilor Eforiei.

Art. 37. — Etoria va avea următoarele servicii:
a) Serviciul bunurilor și fondurilor speciale, care are în atribuțiunile sale administrarea bûnu-

rilor ce aparțin Eforiei, Fondului general bisericesc și al fondurilor provenite din donațiuni și legate.

b) Serviciul contabilității și casieriei, care are în atribuțiunile sale încasarea veniturilor Eforiei și ordonanțarea cheltuelilor de personal și material; ținerea registrelor hotărâte de legea contabilității pentru mânuirea fondurilor. Controlul și urmărirea depunerii actelor justificative; stabilirea sumelor cu care statul vine anual în ajutorul bisericii; primirea și înregistrarea depozitelor și garanțiilor; încheierea contului de gestiune, etc.

Serviciul Contabilității va avea un birou al veniturilor, un birou de ordonanțare și un casier; de acest serviciu va depinde și:

c) O casă de credit, economie și ajutor a personalului bisericesc, care are în atribuțiile sale acordarea de împrumuturi și ajutorarea membrilor ei, fructificarea economiilor și crearea fondurilor de împrumuturi pentru construcții de biserici, case parohiale, reparațiuni etc., precum și casă de asigurări.

d) De acest serviciu va depinde deasemenea și Tipografia Cărților Bisericești împreună cu atelierele pendite de ea.

e) Un birou pentru înregistrarea și expedierea hârtiilor și plasarea lor în arhivă.

f) Un serviciu de contencios pentru susținerea proceselor Eforiei.

g) Un serviciu tehnic pentru construcțiuni și reparațiuni în genere, controlul planurilor și devizelor pentru construcții de biserici case parohiale etc.

h) Un serviciu al personalului și statistic.

Art. 38. — Funcționarii Eforiei se numesc la propunerea eforilor de Consiliul Central Bisericesc cu aprobarea Patriarhului, după normele prevăzute în Statutul funcționarilor publici. Ei au aceleași îndatoriri și se bucură de aceleași drepturi prevăzute în Statut ca și funcționarii publici.

Art. 39. — Acest Regulament intră în vigoare îndată după votarea lui prin Congresul Național Bisericesc.

Acest Regulament s'a votat de Congresul Național Bisericesc în ședința de dimineață din ziua de 16 Octombrie 1926.

Președinte,
MIRON
Patriarh

Secretar general,
Pr. Dr. NIC. M. POPESCU

REGULAMENTUL

pentru

Administrarea afacerilor epitropești în parohii, protopopiate și eparhii

I. Dispozițiuni generale.

Administrarea averilor bisericești.

Art. 1. — Parohia, protopopiatul și eparhia administrează toate averile bisericești, școlare și fundaționale ale tuturor așezămintelor bisericești de pe teritoriul lor, în mod autonom, pe temeiul Legii și Statutului pentru organizarea Bisericii ortodoxe române și al dispozițiunilor din regulamentul prezent, sub controlul, și inspecțiunea autorităților superioare indicate în Legea și Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române din Patriarhie.

Art. 2. — Pentru toate daunele cauzate prin administrare necorectă de către organele instituite pentru administrarea averilor bisericești, școlare și fundaționale, sau prin neglijență în control și inspecțiune, întreaga responsabilitate materială cade în sarcina organelor și corporațiunilor însărcinate cu administrarea, controlul și inspecțiunea.

Art. 3. — Administrarea, asigurarea și tructificarea fondurilor ctitorești și fundațiunilor precum și întrebuințarea tuturor veniturilor aceloră se face potrivit dispozițiilor ctitorilor sau fondatorilor și în sensul eventualelor acte de fundație sau testamente, iar în lipsa acestora conform dispozițiunilor din prezentul regulament.

Art. 4. — Toate edificiile bisericești, școlare și fundaționale precum și obiectele de valoare vor fi asigurate contra focului. Asigurarea se poate face numai la casa de asigurări indicată de fiecare eparhie.

Art. 5. — Avera imobilă nu se poate înstreina sub nici un fel de titlu și nu se poate greva decât în condițiunile regulamentului special înțocmit de Congresul Național Bisericesc conform art. 29 din Lege. Până atunci sistemul actual rămâne în vigoare. Vânzarea averilor mobile se face conform regulamentului prezent.

Art. 6. — Avere imobilă se poate cumpăra numai cu aprobarea organelor superioare.

II. Afaceri epitropești în parohie.

Consiliul parohial

Art. 7. — Parohia își administrează afacerile economice și toate averile sale sub controlul și

inspecțiunea autorităților superioare și în conformitate cu Legea și Statutul organic al Bisericii ortodoxe române, prin consiliul parohial care este totodată și reprezentantul legal al parohiei.

Parohia în toate afacerile sale economice este reprezentată prin consiliul parohial. În caz de proces, de daune în contra membrilor consiliului parohial, dreptul de acțiune îl exercitează consiliul eparhial prin președintele său.

Art. 8. — *Dreptul și datoriile consiliului parohial în afaceri epitropești sunt:*

a) A primi pe lângă inventar averea mișcătoare și nemișcătoare a bisericii, școlai și a fondurilor și a o ține în evidență. Inventarul se compune în trei exemplare, dintre care unul se păstrează la epitropia parohială, al doilea la consiliul parohial și al treilea la consiliul eparhial.

b) A îngriji pentru întregitatea averilor mișcătoare și nemișcătoare ale bisericii, școlai și fundațiunilor.

c) A face adunării parohiale propuneri cu vot nominal pentru vânzarea ori grevarea imobilelor.

d) A pătra în stare bună și a repara edificiile bisericești, școlare și fundaționale.

e) A prevedea biserica cu icoane, vase sfinite, cărți necesare la serviciul divin și școala cu mobilele și aparatele necesare învățământului.

f) A afla mijloace necesare pentru edificarea și repararea bisericii, școlai, casei parohiale și altor edificii bisericești și a face propunerile necesare în această chestie adunării parohiale.

g) A afla mijloacele pentru dotarea parohului, preotului ajutător, diaconului, profesorilor și învățătorilor și a raporta despre acestea adunării parohiale.

h) A stabili condițiunile ce trebuie să le observe epitropii la vânzarea averilor mobile, la arendarea și închirierea bunurilor bisericești, școlare și fundaționale sub rezerva aprobării Consiliului eparhial.

i) A stabili modalitatea de depunerea banilor disponibili ai bisericii, școlai și fundațiunilor.

l) A pregăti proiectul de buget pentru susținerea bisericii, școlai și altor așezăminte bisericești din parohie.

m) A examina la finea anului socotelile epitropiei parohiale.

n) A sprijini pe copii săraci în frecventarea școlii prin prevederea lor cu îmbrăcăminte și cărți școlare.

o) A decide cu vot nominal toate chestiunile de cumpărare, vânzare și grevare a averilor imobile ale bisericii, școlii și fundațiilor.

p) A stabili statute speciale de administrarea averilor parohiei în cadrul legii și Statutului pentru organizarea bisericii ortodoxe române.

r) A face la finea anului raport general către adunarea parohială despre întreaga sa activitate.

Art. 9.— Consiliul parohial înaintează adunării parohiale, propunerile și hotărârile sale conform art. 47 din Statut. Astfel hotărârile consiliului parohial aduse pe baza punctelor *h)* și *i)* nu se pot executa fără aprobarea adunării parohiale, — iar hotărârile aduse pe baza punctelor *c)* *l)* *m)* și *o)*, trebuiesc aprobate și de consiliul eparhial.

Art. 10.— Consiliul parohial verifică cassa parohială de câte ori crede că este de trebuință, este dator însă să controleze cassa cel puțin de două ori în an.

Art. 11.— Nici un membru al consiliului parohial nu poate participa la ședințele consiliului, în cari se deliberează de interesele sale private sau ale rudelor sale până 'n al 4-lea grad de consăngenitate deci: tatăl și fiul, frații, socrul și ginerile nu pot fi împreună membrii ai consiliului.

Disolvarea consiliului parohial.

Art. 12.— În cazul când s'ar constata că consiliul parohial nu administrează bine interesele ce-i sunt încredințate, sau nu execută pozițiunile forurilor superioare cu privire la modul de administrare, sau nu se conformează procedurii stabilite de Lege, Statut și regulamente, Consiliul Eparhial va putea pronunța disolvarea consiliului parohial.

În caz de disolvare a consiliului parohial, consiliul eparhial este în drept să institue în mod provizoriu o comisiune interimară de 5 membrii pentru conducerea atacerilor parohiale până la alegerea altui consiliu.

Art. 13.— Disolvarea consiliului parohial se va pronunța printr'o deciziune, care se va comunica prin oficiul parohial fiecărui membru din consiliul prin luare de dovadă sau prin încheiere de proces verbal, în caz de refuz sau absență.

Un delegat al consiliului eparhial va preda cu inventar comisiunii sau noului consiliu averea acelei parohii. Ziua predării se va comunica

foștilor membri în consiliul parohial, când vor fi ținuti a preda averea, ce li s'a încredințat de asemenea cu inventar și vor fi obligați să arate modul de întrebuințare a venitului bunurilor, ce li s'au încredințat. Această predare se va constata printr'un proces verbal încheiat de delegatul Consiliului eparhial.

Reteratul foștilor membri ai consiliului parohial se va fixa prin acel proces verbal; din acel moment noii membri ai consiliului parohial vor fi investiți cu toate drepturile și datoriile.

Membrii consiliului disolvat în 14 zile libere dela primirea deciziei pot înainta apel la consiliul central bisericesc.

Comisia interimară poate funcționa numai până la alegerea definitivă a noului consiliu parohial. Alegerea aceasta trebuie să se facă cel mai târziu în 30 de zile dela ridicarea în drept a deciziei de disolvare.

Consiliul eparhial poate institui o comisiune pentru conducerea afacerilor parohiale și în cazul, dacă în vreo parohie a devenit imposibilă din orice motive alegerea și constituirea în mod legal a consiliului parohial.

Această comisiune nu poate funcționa mai mult de trei luni, în decursul cărora trebuiesc efectuate alegerile suspendate.

B. Epitropia parohială.

Art. 14.— Epitropii parohiali sunt bărbați din parohie cărora li se încredințează și cari administrează întreaga avere bisericească, școlară și fundațională.

Art. 15.— *Drepturile și datoriile epitropilor parohiali sunt:*

a) A primi dela consiliul parohial pe lângă inventar toată averea mobilă și imobilă a bisericii, școlii și fondurilor și a administra conform hotărârilor adunării și consiliului parohial și în înțelesul regulamentului eventual al statutelor speciale de administrare.

b) A păstra într'o ladă de fier cu trei chei averea mișcătoare a bisericii, școlii și fondurilor precum sunt banii și alte hârtii de valoare. Toate cele trei chei ale cassei se va păstra câte una la câte un epitrop.

Unde sunt numai doi epitropi, acolo cheia a treia se va păstra la paroh, iar unde sunt mai mulți parohi se va păstra la parohul-conducător al oficiului parohial.

La deschiderea și închiderea cassei se cere prezența tuturor persoanelor, cari au cele trei

chei dela cassă și acestea sunt solidar răspunzătoare pentru starea cassei.

c) A ține un registru de venituri și cheltueli.

d) A ține inventar în 2 exemplare de starea averii parohiale, dintre cari unul se păstrează în cassă, iar al doilea la epitropi.

e) La finea fiecărui an a prezenta consiliului parohial socotelile asupra veniturilor și cheltuelilor bisericești, școlare și fundaționale.

f) A îngriji ca edificiile bisericești, școlare și fundaționale și curtea bisericii, școalei și casei parohiale, precum și cimitirul să fie în stare bună.

g) A plăti regulat salariile personalului bisericesc și școlar precum și ajutoarele persoanelor sărace și ale bursierilor.

h) A face consiliului parohial propuneri și proiecte pentru administrarea averilor, pentru crearea de fonduri, pentru sporirea averilor și a veniturilor și în general pentru bună starea și propășirea economică a parohiei.

i) A nu face nici o cheltuială neprevăzută în buget fără împuternicirea consiliului sau a adunării parohiale și aprobarea Consiliului eparhial.

l) A se supune la revizuirea amănunțită a cassei ori de câte ori va cere aceasta consiliul parohial, protopopul sau delegatul consiliului eparhial.

În special protopopul este dator a revizui în fiecare an inventarul, registrele epitropești și cassa parohială cel puțin odată pe an.

Disolvarea epitropiei parohiale,

Art. 16.— Dispozițiunile cuprinse în art. 12 și 13 al regulamentului de față privitoare la disolvarea și responsabilitatea materială a consiliului parohial precum și la instituirea unei comisii de administrare și la urmărirea disciplinară a consiliului parohial se aplică și au deplină valoare și față de epitropia parohială.

Art. 17.— În toate cazurile de responsabilitate materială și de restituire a daunelor contra consiliului parohial și epitropiei parohiale decide Consiliul eparhial ca for judecătorească de prima instanță iar în caz de apel decide ca for suprem în ultima instanță Consiliul central bisericesc.

C. Adunarea parohială.

Art. 18.— Adunarea parohială formează organul superior de administrare și control în toate afacerile epitropești ale parohiei.

Art. 19.— În special atribuțiile adunării parohiale sunt:

a) Revizuirea inventarului averilor din parohie; la fiecare fine de an financiar inventarul se va aduce la curent prin introducerea achizițiunilor din timpul anului și prin eliminarea obiectelor și mobilierului recunoscut ca distrus, scos din serviciu, pierdut, vândut etc.

b) Examinarea și primirea proiectelor consiliului parohial relativ la zidirea, repararea sau înzestrarea bisericii, școalei, casei parohiale și a altor clădiri bisericești, școlare și fundaționale.

c) Examinarea și primirea proiectelor consiliului parohial relativ la înființarea și susținerea fondurilor destinate pentru scopuri bisericești școlare și fundaționale.

d) Examinarea și primirea proiectelor consiliului parohial relativ la dotațiunea parohului, preotului ajutător, diaconului, profesorilor și învățătorilor și a celui alt personal necesar.

e) Examinarea și primirea proiectului de buget și reparațiuni, prezentat de consiliul parohial.

f) Deciderea asupra propunerilor consiliului parohial relativ la cumpărarea, vânzarea sau grevarea averilor imobile ale parohiei.

g) Examinarea și deciderea asupra propunerilor consiliului parohial, care privesc bunăstarea și progresul economic al parohiei.

h) A îngriji ca consiliul și epitropia parohiei să-și îndeplinească datorințele conform Legii, Statutului și Regulamentului de față.

i) Examinarea proiectelor de statute speciale prezentate de consiliul parohial pentru administrarea averilor și veniturilor parohiale.

l) Înaintarea din oficiu a tuturor deciziunilor proprii la consiliul eparhial pentru revizuire și aprobare.

Înaintarea se face prin oficiul parohial și protopopes.

Art. 20.— În toate cazurile când veniturile normale și eventuale contribuii benevole nu sunt suficiente pentru acoperirea cheltuielilor bugetare, lipsa se suplinește prin repartiziuni asupra credincioșilor și prin ajutor de la stat.

Drept bază la repartiziuni servește numărul parohienilor și darea directă de stat, iar în comune urbane și stările sociale și veniturile speciale ale credincioșilor.

III. Administrarea fondurilor în protopopiate.

Art. 21.— Avere, fondurile și fundațiunile ținutului protopopes se administrează conform

normelor și dispozițiilor stabilite în capitolul II al regulamentului de față.

În toate afacerile epitropești ale protopopiatului, adunarea, consiliul și epitropia protopopiască au aceleași drepturi, aceleași datorințe și aceeași responsabilitate materială ce o au aceste corporațiuni în parohie.

Art. 22. — În caz când veniturile cuprinse în bugetul aprobat de Consiliul eparhial, nu sunt suficiente pentru acoperirea trebuințelor comune ale protopopiatului, lipsa se acopere din contribuțiile parohiilor aparținătoare protopopiatului în măsură proporțională și din ajutorul de stat.

IV. Administrarea averilor în eparhie.

Secția economică a consiliului Eparhial.

Art. 23. — Avea, fondurile și fundațiunile proprii ale Eparhiei sau cari sunt puse sub administrarea Eparhiei se administrează prin secția economică a Consiliului eparhial, sub controlul și inspecțiunea Adunării Eparhiale.

Art. 24. — Secția economică a Consiliului Eparhial va lua în primire pe lângă inventar toată averea, fondurile și fundațiunile Eparhiei și le va administra în conformitate cu normele și dispozițiile primite dela Consiliul Eparhial și în sensul regulamentelor speciale aprobate de Adunarea eparhială.

Art. 25. — Secția economică a Consiliului Eparhial va examina toate chestiunile de administrare ale averilor parohiilor și protopopiilor și va face propuneri Adunării Eparhiale. Tot așa va îngriji de susținerea averii eparhiale și va stăru pentru sporirea ei, căutând mijloacele necesare în această privință și făcând propuneri concrete Adunării eparhiale.

Responsabilitatea secțiunei Economice a Consiliului Eparhial

Art. 26. — În cazuri de urmărire contra membrilor secției economice a Consiliului eparhial pentru daune cauzate în averea Eparhiei prin neglijență precum și pentru daunele cauzate în averile parohiilor și ale protopopiatelor prin neglijența controlului și inspecțiunei, consilierii judecați de Consiliul eparhial la restituirea daunelor, au drept de apel la Consiliul central bisericesc în termen de 14 zile, susținându-se și garantându-se însă și până la deciderea definitivă a chestiei toate drepturile de asigurare a daunelor pe cale judecătorească în favorul cassei contra persoanelor aflate culpabile.

Aceste dispozițiuni se aplică și în toate cazurile de restituire a daunelor cauzate în averea parohiilor și protoierilor prin administrarea necorectă, neglijență sau culpabilitate a membrilor consiliului sau epitropiei parohiale și protopopești, cari deasemenea au drept de apel în contra deciziei Consiliului eparhial, prin care sunt declarați vinovați și judecați la restituirea daunelor în favorul cassei parohiale sau protoieriei. Apelul se înaintează la Consiliul central bisericesc.

Aară de cauzele apelabile în sensul regulamentului de față în toate celelalte afaceri epitropești și de administrare a averilor eparhiale, protopopiilor și parohiilor, Consiliul eparhial decide în mod final, cu excluderea a ori ce drept de apel.

Drepturile și datoritiile Consiliului Eparhial.

Art. 27. — Consiliul eparhial are dreptul și datoria de revizuire și aprobare eventual de respingere sau modificare a tuturor deciziunilor Adunării parohiale și protopopești, în special are dreptul și datorința a revizui și aproba inventarul, contul anual și proiectele de buget ale parohiilor și protopopiatelor.

Spre acest scop inventarul, conturile și proiectele de buget se înaintează în fiecare an din oficiu Consiliului eparhial.

În caz de neglijență sau de întârziere nejustificată a acestei înaintări, Consiliul eparhial are dreptul și datorința a trimite la fața locului un delegat al său pe cheltuiala organelor sau corporațiunilor neglijente.

Art. 28. — Afându-se în ordine, Consiliul eparhial aprobă inventarul conturilor și proiectele de buget al parohiilor și protopopiatelor.

Art. 29. — Consiliul eparhial controlează casele parohiale prin protopop, de câte ori acesta vizitează parohiile; necondiționat însă protopopul este dator să revizuiască cassa parohială cel puțin odată în an.

Consiliul eparhial însă are dreptul să controleze casele parohiale și protopopești prin delegații speciali ai săi.

Art. 30. — În caz de necesitate Consiliul eparhial poate cere conform Art. 24 lit. h. din Statut, dela Eforia bisericii delegarea unui revizor expert pentru controlarea gestiunii financiare dela parohii, protopopiate și eparhii.

V. Cassa și comptabilitatea eparhială.

a) Cassa

Art. 31. — Toate operațiunile de banii și va-

lori le face cassa eparhială, deci casierul manipulează banii și păstrează valorile în cassa de fier, destinată spre acest scop. Cassa este prevăzută cu două chei.

Ambele chei nu pot ajunge nici când în mâna unei singure persoane, iar duplicatele cheilor se păstrează la o corporațiune pe care va designa-o consiliul eparhial.

Personalul întrebuințat la cassă și comptabilitate este solidar responsabil pentru corecta administrare a cassă.

Orice predare de cassă sau chei se face prin proces verbal.

Localul de cassă are să fie prevăzut cu ferestre și uși de fier, cari, după închiderea gestiunii fiecărei zile se încuie, iar cheile se păstrează la doi funcționari de cassă.

Art. 32. — Orice încasare sau plătire de bani primire sau predare de valori se poate face numai pe baza documentului de cassă compus de comptabilitate și prevăzut cu subscrierile necesare.

Art. 33. — Casierul înregistrează pe baza documentelor toate actele intrate și cele ieșite într'un registru legat, care se încheie, revede și subscrie zilnic de casier și persoana însărcinată cu controlul.

Soldul din jurnalul de cassă trebuie să consume cu banii gata.

Incheierea registrului și controlul se face în prezența controlorului eventual al comptabilului.

Despre actele intrate la cassa eparhiei se dă partidelor dovadă scrisă de casier și controlor.

Art. 34. — Eventualele plusuri de cassă se contează imediat la «Depozite», diferența în minus casierul este dator să o plătească în bani gata cel mult în 24 de ore. De asemenea este responsabil casierul pentru banii răi, sau falșificați cât și pentru efectele rupte cari nu se mai pot valoriza.

Art. 35. — Ori ce plătire se face pe baza documentului de cassă care însă trebuie să fie prevăzut cu numărul decisului Consiliului Eparhial.

Plătirea ori cărei sume, extrădarea de valori, este a se confirma din partea partidei, care primește banii sau valorile.

Art. 36. — La împrumuturi casierul deodată cu documentul de cassă primește și obligațiunea și numai pe baza acestora plătește împrumutul iar în caz de grevare numai pe baza raportului jurisconsultului eparhial. Obligațiunea și eventualele documente ca declarațiuni de ștergere, decise judecătorești, etc., să păstrează în cassa de fier.

Intrucât casierul nu cunoaște partida, are să constate identitatea persoanei.

Art. 37. — Casierul poartă evidență despre scadența cupoanelor precum și a polițelor de asigurare; apoi ține evidența despre eșirea hârțiilor de valoare.

b) Comptabilitatea

Art. 38. — Comptabilitatea cassei eparhiei se poartă după sistemul comptabilității duble.

Art. 39. — În conformitate cu art. 38 al legii pentru organizarea bisericii ortodoxe române atribuțiile Consiliului central bisericesc se exercitează până la rezolvarea afacerilor comune a episcopilor din Mitropolia Ardealului de către Cnsiliul mitropolitan din Sibiu pentru eparhiile aparținătoare acestei Mitropolii.

Acest regulament s'a votat de Congresul Național Bisericesc în ședința de după amiază de la 16 Octombrie 1926.

Președinte,
MIRON
patriarh

Secretar General,
Pr. Dr. NICOLAE M. POPESCU

SECȚIA CULTURALĂ A CONSILIULUI EPARHIAL

Referat aprobat de Consiliu asupra activității ce trebuie să se desfășoare în parohie

Biserica este instituțiunea de origină Dumnezeuască, care, în mijlocul tuturor celorlalte instituțiuni regulatoare ale vieții sociale, are misiunea înaltă de a armoniza și direcționa toate energiile spre atingerea unui singur scop: desăvârșirea vieții. Scopul acesta nu poate deveni realitate

decât într'un singur caz și anume atunci când Biserica va ști să pună în lumină tot mai vie caracterul ei transcendent și când va accentua tot mai energic necesitatea elementului spiritual pentru toți fiii ei. Biserica e organul de spiritualizare; omul nu se înalță decât prin altoirea

ființei lui cu elementul spiritual creștin. E timpul ca idealul spiritual, păstrat în teorie, să treacă în faza înfăptuirilor reale. Prin Legea și Statutul de organizare a Bisericii ortodoxe române au fost ușurate multe din greutățile legate de misiunea spirituală a preotului. Noi avem tot dreptul deci să dispunem ca fiecare preot să folosească mijloacele înlesnitoare cuprinse în Lege și Statut pentru ajungerea, în măsură cât mai largă, a scopului Bisericii.

Reamintim deci că Statutul, în art 27, înfățișează astfel scopul parohiei în fruntea căreia stă un preot: «scopul parohiei este: a) a susține, întări și răspândi credința Bisericii ortodoxe și a lucra astfel ca toți credincioșii să viețuiască în conformitate cu învățăturile acestei credințe, în deosebi cercetând sf. biserică și sf. slujbe dumnezești, împărtășindu-se cu sf. taine și îndeplinind faptele milei creștinești».

Pentruca parohia să-și poată ajunge acest scop, Statutul dă preotului un mijloc înlesnitor, care trebuie folosit potrivit prevederilor statuare. Acest mijloc este consiliul parohial, alcătuit din 10-30 membri, aleși pe 6 ani prin voturile Adunării parohiale. Intre alte îndatoriri de natură economică-financiară, consiliul parohial are îndatorirea de „a supraveghea asupra religiozității și moralității parohienilor și a lucra pentru desrădăcinarea obiceiurilor rele și a imoralității, prin mijloace morale și pedepse bisericești mai mici; asemenea a cere ajutorul protopopului și, la caz de necesitate, al episcopului, pentru răspândirea religiozității și a moralității; a apăra vaza și onoarea bisericii și a personalului bisericesc”. (Art. 47 lit. n și o din Statut). Consiliul parohial poate fi chemat în ședință „ori-decâte ori cere trebuința” (Art. 48. Statut). Iar ca mijloace și mai lesnicioase, Statutul în art. 52 lit. a-i dă preotului putința să constituiască pe lângă Consiliul parohial, Comitete parohiale speciale cu însărcinări pur misionare.

* * *

Cum să se procedeze la aplicarea acestor îndatoriri puse de Lege și Statut? Înainte de orice prin identificarea preotului cu aceste îndatoriri prevăzute de Lege și Statut. Preotul să nu fie

un executor indiferent al unor porunci venite din afară, ci executorul voinței lui care concordă întocmai și se confundă în totul cu voința exprimată de Lege. Legea s'o folosească numai ca pe un sprijin necesar în menținerea formelor exterioare ce sunt legate, în chip firesc, de înfăptuirea actului intern de voință personală — singurul care dă preț lucrării. Deci dar preotul pune în mișcare Consiliul parohial și constituie Comitete parohiale speciale pentru scopuri misionare și culturale, nu cu îndemnul: „Fraților, să facem cutare lucru pentru că n'avem încotro, ne poruncește Legea”, căci atunci a pierdut cel puțin jumătate din puterea de înrăurire asupra creștinilor; ci să înceapă lucrul cu îndemn pornit din inima lui: „Conștiința mea de preot mă îndatorează să lucrez pentru dezvoltarea vieții creștine în parohie”.

Consilierii parohiali ca și membrii sau membrele comitetelor parohiale speciale trebuie să fie însuflețiți de gândul creștinesc de a contribui, fiecare în măsura puterilor, la încheierea unei adevărate vieți creștine în parohie. În scopul acesta, preotul va observa cu deosebită atențiune următoarele:

1. Săvârșirea cu demnitate și sfințenie a serviciului divin de Dumineca și sărbători, ceea ce nu se poate ajunge câtă vreme preotul se grăbește să termine mai repede slujba, întrerupe serviciul pentru a da informațiuni sau a face observații și poporul se află într-o continuă mișcare sau în convorbiri. Lămurind, la timp potrivit, însemnătatea serviciului divin, îndemnând cu blândețe și duh creștin la ținerea celei mai stricte ordine în timpul rugăciunii și mai ales învățând poporul cântările sfintei Liturghii, pe cari să le cânte în biserică împreună cu cântărețul — în scurt timp serviciul divin va căpăta toată demnitatea și va fi cercetat nu numai la nevoie, ci totdeauna și cu bucurie.

2. Predica nu trebuie să lipsească niciodată. Un preot are totdeauna ceva de spus păstorilor lui. Altfel se tăgăduște pe sine însuși. Lămuriri cât de ușoare asupra pericopei evanghelice pot fi deseori de imens folos pentru suflete abătute. Dar predica nu e numai cuvântarea

ținută în biserică. Predica e toată vorba preotului din orice împrejurare. Prin ea se comunică celor cari vin în contact cu preotul cugetarea creștină și se determină atitudini creștine față de diferitele nevoi sau cazuri din viața zilnică.

3. Biblioteca parohială, în care creștinul să găsească sfătuitoarea clipelor de răgaz și singurătate, trebuie să ia ființă pe lângă fiecare biserică. Două trei persoane din comitetul parohial special vor avea grija de buna ei întreținere și funcționare. Mijloace pentru înființarea bibliotecii pot fi găsite ușor când ideea este îmbrățișată cu căldură. Dar mai ales preotul trebuie să mediteze asupra mijlocului pe care i-l pune la îndemână însuși Legea și Statutul. În art. 47 Statutul prevede printre însărcinările Consiliului parohial și pe aceia de „a întocmi proiecte pentru repartitia acestor taxe asupra credincioșilor” (lit. h.) și apoi „a stabili, cu aprobarea Consiliului eparhial, modalitatea plasării fondurilor disponibile ale bisericii, instituțiilor culturale și fundațiilor” (lit. j). Deci dar Consiliul parohial, cu aprobarea Adunării parohiale și a Consiliului eparhial, poate pune o taxă asupra credincioșilor pentru înființarea unei biblioteci parohiale.

4. În sfârșit *Gazeta creștină* trebuie să intre cu stăruință și cu regularitate în casa fiecărui creștin.

Pentru ușurarea sarcinei preotului se va comunica în cel mai scurt timp ce anume cărți să formeze biblioteca parohială, cu indicațiuni precise de cost și locul unde să se adreseze pentru cumpărarea lor.

* * *

În concluzie, dispunem ca:

1. Consiliul parohial și Comitetele (sau comitetul unde există numai unul) parohiale speciale să lucreze neîntârziat și în latura educativă și misionară, astfel cum prevede Legea și Statutul.

2. Organele respective de control bisericesc vor da o deosebită atențiune, în inspecțiile ce au a face, mișcării religioase din parohie și vor observa dacă Consiliul parohial ia parte activă la această mișcare.

3. Serviciul divin va fi oficiat, în Dumineci și sărbători, observându-se cea mai strictă ordine. Partea activă pe care poporul o va lua prin executarea cântărilor liturgice, va constitui cea mai vorbitoare dovadă a zelului preotului, de care se va ține seama în primul rând.

4. Serviciul divin să fie însoțit de predică și preotul să țină consfătuiri creștinești, constând din cântări liturgice și lecturi ușoare, cu membrii Consiliului parohial și alții creștini, în fiecare săptămână odată. În scopul acesta se va trimite fiecărei parohii un exemplar „Cântările sfintei Liturghii” de D. G. Chiriac și se va indica lucrările și revistele ce trebuie să consulte preotul.

5. În fiecare parohie să se înființeze o bibliotecă parohială, cu cărți pentru popor, fie într'un local special sau cameră oferită de vreun creștin, fie în tinda bisericii.

Cucernicii preoți, cari își vor da silința să înceapă cât mai neîntârziat această activitate de întărire a vieții creștine, vor fi avuți în vedere pentru toate recompensele și îmbunătățirile ce se pot acorda. În primul rând vom dispune ca Consiliile parohiale, cu aprobarea Adunării parohiale și a Consiliului eparhial, să creeze un fond special din care să fie bonificați lunar cu o sumă oarecare peste salariul dela Stat. Iar cei ce vor înțelege să rămână încă în pasivitate, vor fi calificați ca simpli săvârșitori de servicii făcute contra plată și nu se vor bucura de nici-unul din drepturile de avansare acordate preoților în genere.

Cons. Referent,
Pr. MANEA POPESCU

CUM ÎNVĂȚĂ MÂNTUITORUL PE APOSTOLII SĂI SĂ-ȘI ÎMPLINEASCĂ MISIUNEA DE INDRUMĂTORI AI POPORULUI

(INDRUMARI MISIONARE)

Misionarismul creștin este operă de înfăptuiri spirituale. Orice preot este un misionar, un însărcinat de bună voie și împuternicit prin harul lui Dumnezeu de a se preocupa, înainte de orice, de realitățile pur spirituale ale vieții omenești. „Veniți după mine și vă voi face pre voi vănători de oameni” zice Mântuitorul celor doi frați Petru și Andrei, ce tocmai aruncau mrejele în mare, căci erau pescari. Din muncitori aplecați spre lucrări materiale, Mântuitorul îi cheamă alături de Sine ca să facă din ei elemente înfăptuitoare de realități spirituale. După ce formează numărul de 12 și-i alipește de Sine, lasă să treacă un timp destul de îndelungat până ce le încredințează, numai în parte cum vom vedea, misiunea de propoveduitori ai evangheliei. După datele cronologice stabilite de exegeții creștini în urmarea faptelor evanghelice, trimiterea celor 12 apostoli nu s'a întâmplat decât spre sfârșitul anului al II-lea din viața publică a Mântuitorului. Aceasta însemnează nevoia unei speciale preparațiuni spre împlinirea sarcinei de îndrumător al poporului în cunoașterea puterii și slavei lui Dumnezeu. Opera de mântuire a Domnului nu e altceva, în practică, decât dobândirea unui loc cât mai larg în câmpul vieții omenești pentru realitățile spirituale.

E cât se poate de interesant și instructiv procesul suflătesc prin care au trecut apostolii până ce au ajuns propoveduitori ai Împărăției cerurilor. Noi dorim aci să prindem câteva fășii de lumină, din lumina puternică ce răsare din instrucțiunile date de Mântuitorul celor 12 apostoli, asupra chipului în care să-și împlinească sarcina misionară încredințată lor. În treacăt constatăm că apostolii, alături de Mântuitorul, au devenit misionari și vașnici purtători ai cuvântului de mântuire într'un timp relativ scurt, care nu trece de 2—3 ani, pe când astăzi seminariile și facultățile noastre de teologie nici în 12 ani nu izbutesc să facă din studenți voinți hotărâte și inimi râvnitoare de împărăția cerurilor.

Capitolul X din evanghelia după Mateiu cuprinde într'adevăr tot ce trebuie să știe și să facă preotul, acest creator de realități spirituale.

1. *Cui trebuie propoveduită împărăția cerurilor?* „Pre acești 12 i-a trimis Iisus, poruncindu-le și grăind: în calea păgânilor să nu mergeți și în cetatea Samarinenilor să nu intrați; ci mai vartos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israil” (Mat. X, 6). Iată răspunsul plin de lumină pe care îl dă chiar Mântuitorul. Observăm că trimeterea are la origină o poruncă, au un sfat, pe care ei puteau să-l îndeplinească sau nu. În însărcinarea dată de Mântuitorul e o însărcinare de cea mai înaltă cinste, totdeauna legată și de cea mai grea răspundere. Deaceia la baza ei stă porunca.

Propoveduirea lor să nu fie îndreptată către păgâni sau către Samarineni, ci numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil. Din casa lui Israel făceau parte și apostolii. Prin urmare, Mântuitorul îi obligă să vestească împărăția cerurilor întâiu celor mai apropiați de ei din toate punctele de vedere. Ca niște oi pierdute se simțiau adevărații fii ai casei lui Israel, pentru că pe măsura ce se apropia descoperirea harului lui Dumnezeu prin lucrarea și jertfa Mântuitorului, legea se dovedea tot mai neputincioasă în a ajuta suflătelor setoase de mântuire, apropierea de Dumnezeu. Porunca de a propovădui întâiu celor mai apropiați cuprinde în sine principiul fundamental, care se găsește și astăzi la temelie oricărei opere cu adevărat trainică și nebiruită. Sf. Apostol Pavel zice: „De nu știe cineva a-și chivernisi casa sa, cumva purtă grijă de Biserica lui Dumnezeu? (I. Tim. III, 3). Căldura înviorătoare a învățăturii și mântuirii adusă de Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos se propagă pe aceiaș cale firească pe care se răspândește și căldura focului material. După cum focul făcut în camera aceasta, va încălzi întâiu camera în care arde și numai în urmă pe celelalte din jur, tot așa credința în jertfa Domnului și râvna pentru

lățirea cunoașterii voinții lui Dumnezeu — din cari fără îndoială că răsare o căldură mai de preț: căldura sufletească — trebuie să se reverse în valuri regeneratoare întâiu asupra celor ce se găesc în apropiere imediată. — Un preot, citind porunca Mântuitorului: „In calea păgânilor să nu mergeți.... ci mai vârtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israil“, nu poate să meargă mai departe până ce nu-și lămurește întrebarea dacă și-a îndeplinit sau nu această însărcinare întâiu față de cei din jurul lui, cari nu pot fi alții decât soția și copii săi.

Apoi, mergi mai înainte pe urmele luminoase ale acestei porunci. Un preot este purtătorul plin de zel al vestirii că mântuirea stă numai în vieța întemeiată pe „temelia“ Hristos. Vieța lui personală și familiară susține în chip măreț vestirea pe care o face el cu graiul. Lucrarea în cealaltă familie mai mare — parohie — pleacă tot dela acest principiu. „Întâiu către cei pierduți ai casei lui Israel“, deci predica lui caută întâiu pe cei înrudiți cu sine sufletește. Cine sunt aceștia? Iată o întrebare care încă nu a primit răspuns definitiv în creștinismul zilelor de azi.

Inrudiți cu mine sufletește sunt aceia cari cred în totul ceea ce cred și eu. Un preot ortodox e înrudit sufletește cu orice creștin ortodox, care cu mâna pe piept răspunde *da* la orice întrebare a catehismului ortodox. Se poate întâmpla ca starea lui socială, sau chiar vieța lui particulară să nu fie dintre acelea cari — în fața lumii — ar face cinste preotului. Un lucru însă nu poate fi tăgăduit: pe măsura ce predica preotului capătă loc în inima acestui creștin — disprețuit de mulți într'atât încât nici el însuși nu mai putea să se socotească ceva, nu în fața oamenilor, ci chiar în fața lui Dumnezeu — vieța lui se schimbă, credința lui se întărește și râvna pentru lucrul lui Dumnezeu întrece cu mult orice socoteală a altora ca și a lui însuși. Mântuitorul răspunde, într'o asemenea împrejurare, fariseilor: „N'au trebuință cei sănătoși de doftor, ci cei bolnavi“ (Mat. IX. 12). Creștinismul nu e haină de sărbătoare, de paradă; ci vieță lăuntrică neîntreruptă, lămurită, conștientă și creatoare

de bunuri spirituale. Deaceia el nu poate prinde rădăcini adânci, decât acolo unde haina a încetat de mult de a mai fi totul, unde haina e chiar nimic sau atât cât poate păstră sănătatea trupului.

Către acești fii smeriți ai bisericii, de multe ori chiar disprețuiți de lume; către aceia cari nici ei înșiși nu se mai socotesc a fi ceva decât prin mila și harul lui Dumnezeu; — către aceștia trebuie îndreptată „mai vârtos“ vestirea mântuirii. Cu aceștia formează preotul biserica cea vie a Mântuitorului Hristos, — biserica aceea, care, prin manifestările ei înalte în toate laturele vieții, va izbuti încet, încet să doboare socotința cea mare pe care o au despre sine cei mai sus puși pe scara vieții sociale, să înfrângă mândria altora și în sfârșit să arunce sămânța vieții curate în cât mai multe locuri.

Combaterea temeinică a necredinții veacului nostru — a necredinței cuibărită adânc în multe suflete ale fiilor bisericii noastre ortodoxe — și risipirea tuturor învrăjbirilor ce vin din partea activității nefaste a diferitelor secte, nu se poate ajunge mai sigur decât pe această cale de zidire sufletească acolo unde această zidire se face fără riscuri și fără zguduiri. Porunca Mântuitorului aceasta însemnează: zidește-ți întâi casa ta, pe temelie trainică, pentru ca să ai unde să te adăpostești în vremuri grele. Un general nu iese la luptă fără o armată bine pregătită, pentru că biruința e un rod al puterii personale întâiu și numai în al doilea rând se sprijină pe slăbiciunea adversarului.

(Urmează)

Pr. MANEA POPESCU

Reviste și Cărți ce nu trebuie să lipsească dintr'o bibliotecă preotească

REVISTE

1. Biserica ort. Română, revista Sf. Sinod, Buc.
2. Noua Revistă Bisericească, str. Principatele Unite 60, București.
3. Solidaritatea, Str. Sf. Voevozi Nr. 50.
4. Revista Teologică, Sibiu.
5. Luminătorul, Chișinău.
6. Dumineca ortodoxă, la Bis. Sf. Vineri, Herasca.
7. Lumina satelor, Sibiu.

CĂRȚI.

I. Pentru lămurirea textului sfintei Scripturi:

1. Noul Testament, trad. Sf. Sinod.
2. " " " P. S. Nicodim.
3. Cele 4 evanghelii în una singură de Arhim. Scriban.
4. Comentarii la cei patru evangheliști de Dr. I. Olariu.
5. Explicarea epis. sf. Ap. Pavel de Dr. I. Olariu, Caransebeș, Tipografia Diecezană.
6. Comentarii la epistolele Sf. Ap. Pavel de Sf. Ion Hrisostom.
7. Cele 14 Trimeteri de Teofilact Arhim. Bulgariei, traducere de Veniamin Costachi.
8. Epistola către Romani de prof. Gheorghiu-Cernăuți.
9. Comentar la cele 4 evanghelii (ce va apare curând), de Arhim. Scriban.
10. Studii și comentarii de Pr. I. Popescu-Mălăești, (3 fascicule până în prezent).

II. Predici:

1. Predici de Arhim. Scriban.
2. Predici, 2 volume de I. P. S. Patriarh Miron.
3. Predici de Dr. I. Lupaș.
4. Predici de Marin C. Ionescu.
5. Seminte din ogorul lui Hristos, 3 volume de Z. Boiu, Sibiu Tipogr. Arhidiecezană.
6. Predici de Efsem Sirul.

III. Pentru combaterea sectelor:

1. Lucrările P. S. Episcop Grigorie Comșa-Arad.
2. " Pr. Chirică-Iași.
3. Combaterea principalelor învățături adventiste de Pr. C. Nazarie.
4. Biblioteca editată de P. S. Evigorie Comșa-Arad.

IV. Pentru orientări în domeniul dogmaticii ortodoxe.

1. Teologia dogmatică în 5 volume de Ep. Silvestru de Canev.
2. Dogmatica de Pr. I. Mihălcescu, editura Pavel Suru.
3. Piatra din capul unghiului de Pr. Cuv. Pișculescu.
4. Catehism de Pr. I. Mihălcescu.
5. Compendiu de Teologie simbolică de Pr. I. Mihălcescu.

V. Pentru orientări în împlinirea misiunii preoțești:

1. Chemarea preotului (Cassa Școalelor) de Arhim. Scriban.
2. Lucrările Pr. Gr. Cristescu, Sibiu.

3. Lupta contra scrierilor imorale de Arhim. Scriban.

4. Preotul și armonizarea claselor sociale de Marin C. Ionescu.

5. Inima e cârmaciul minții sau Catehetica vremurilor noastre de Pr. Marin C. Ionescu.

6. Hristos și vieța omenească de Fr. Föerster, trad. de N. Colan, Sibiu.

7. Cărțile apărute în Biblioteca Bunului Păstor a Revistei Teologice din Sibiu.

DARURI

Evlavioșii enorașii ai parohiei «St. Gheorghe» din Comuna Podenii-Vechi-Prahovă, dornici pentru înfrumusețarea casei Domnului, au făcut bisericii următoarele donațiuni:

Enoriașul Ghiță Săvulescu a donat suma de 28.000 lei cu care s'a construit și pictat un nou pridvor la biserică.

Scarlat Penescu a donat 850 lei din care s'au cumpărat cărți și un sfeșnic de lemn; Manea Anghelache 700 lei pentru cumpărarea unui epitrahil; Joița I. Scărlătescu 500 lei pentru repictarea icoanei împărătești a Domnului Iisus Hristos; Mateiu S. Pană 500 lei pentru repictarea icoanei împărătești a Maicii Domnului; Ion I. Constantinescu 200 lei pentru repictarea unei icoane mici; Savu St. Bădic 950 lei pentru repictarea Sfinților de pe ușile Altarului; Elena I. Andronescu 500 lei pentru repictarea icoanei Sf. Nicolae; Ilinca S. Ilescu 1200 lei pentru repictarea icoanei Sf. Gheorghe și a icoanei cu cele 12 prasnice; Ioniță Andronescu 500 lei pentru repictarea icoanei Sf. Ioan Botezătorul; Filofteia I. Bica 500 lei pentru repictarea icoanei Domnului Iisus Hristos; Ion Gh. Bătiescu 300 lei pentru repictarea icoanei Sf. Dumitru; Barbu Cosac 300 lei pentru repictarea icoanei Sf. Gheorghe; Năstase Enache 350 lei pentru repictarea icoanei Sf. Ioan Botezătorul.

Mihail Teodorescu-Ploești a donat o icoană mare cu masă, a Sf. Arh. Mihail și St. Gheorghe, în valoare de lei 7000.

Apoi toți enorașii, prin subscripție, au donat un rând de odăjdii de iută în valoare de lei 6000.

Tot prin subscripție, toți enoriașii au donat suma de lei 45.000 cu care s'au cumpărat două clopote.

Fapta enoriașului Ghiță Săvulescu, cum și a celorlalți donatori vorbește dela sine. De aceea li se aduce mulțumiri publice prin «Apostolul», iar bunul Dumnezeu să-i încarce de tot binele și cu toate darurile Sale. Paroh, Pr. Al. Viălăculescu